

Шурша А. А.
Національний авіаційний університет, Київ.

ПРОБЛЕМА ВІДСУТНОСТІ ПСИХОЛОГІЧНОГО СУПРОВОДУ СТУДЕНТІВ-ПСИХОЛОГІВ У СКЛАДНИХ СИТУАЦІЯХ ВИКЛАДАЧАМИ-ПСИХОЛОГАМИ

Людина – соціальна істота, що проживає у певному соціумці, у якому формуються ставлення та деякі стереотипи до певних професій. Стереотипність мислення у людей проявляється по відношенню до професій системи «людина- людина». Наприклад, такі відомі стереотипи, що «вчитель має все знати», «лікар не може хворіти», а «психолог має бути постійно спокійний» та «у психолога жодних психологічних проблем» існують у свідомості сучасних людей. Зрозуміло, що професія формує своєрідну картину світу, своєрідний спосіб сприйняття

реальності, своєрідну презентацію себе соціальному середовищу, але ми усі проживаємо у схожих умовах, маємо емоційну сферу, маємо міжособистісні стосунки, що можуть негативно на нас впливати, навіть, коли ви – психолог.

Дана проблема є актуальною, особливо, коли людина працює з іншими людьми й від її професіоналізму багато залежить. На нашу думку та виходячи з результатів інтерв'ю пілотажного дослідження, у якому брали участь студенти-психологи, психолог у складних для себе ситуаціях гарно аналізує їх, може діагностувати причини ситуацій та наслідки, і в цілому, знає, як треба діяти, щоб зберегти психологічне здоров'я. Проте на практиці аналітична діяльність розуму для вирішення власних проблем кращим чином не завжди спрацьовує. Навіть при зверненні психолога за допомогою до професійної колеги, не полегшує самосприйняття, оскільки можна почути ті рекомендації, якими володієш. Психологічних знань, отриманих з різних дисциплін з психології, студенту-психологу не вистачає для вирішення власних проблем, для самопомоги.

Протягом навчання, оволодіння психологічними секретами, ми застосовуємо на собі психодіагностичні методики, результати яких нам відомі і можемо відповідати на них певним чином, щоб отримати відповідний результат. Тому постає питання яким чином, якими достовірними методами дослідити особливості психіки студента-психолога. Оскільки через знання та володіння багатьма психодіагностичними методиками, навіть проєктивними – маємо можливість самосфальсифікувати результати.

Тож, коли психолог стикається з проблемою, він може її проаналізувати та зрозуміти, як собі допомогти, але щоб втілити свої поради в дії треба або мати високий рівень самоопанування та сили волі, або ж звертатися до іншого психолога-спеціаліста за допомогою. Тому виникає ідея запровадження психологічного супроводу в університеті для студентів-психологів з боку викладачів-психологів, які їх навчають та мають можливість протягом років навчання та у позанавчальний час вивчити їхні особистісні характеристики.

*Науковий керівник: Лич О. М.,
канд. психол. наук, доцент*